

3. Budući da su Prilozi VI. i VII. Uredbi br. 543/2008, kako je izmijenjena Provedbenom uredbom br. 1239/2012, dovoljno precizni za obavljanje kontrole smrznutih ili brzo smrznutih pilića namijenjenih za izvoz s izvoznom subvencijom, činjenica da država članica nije donijela praktične mjere, čije je donošenje predviđeno u članku 18. stavku 2. navedene uredbe, ne čini te kontrole nepouzdanima za odnosne poduzetnike.
4. Izvoznik smrznutih i brzo smrznutih pilića može, u skladu s člankom 118. stavkom 2. i člankom 119. stavkom 1. drugim podstavkom Uredbe (EZ) br. 450/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o Carinskom zakoniku Zajednice (Modernizirani carinski zakonik), s jedne strane, osobno prisustvovati ili biti zastupljen kada se roba pregledava i kada se uzimaju uzorci i, s druge strane, zahtijevati daljnji pregled ili uzorkovanje robe ako smatra da rezultati koje su dobila nadležna tijela nisu valjani.

⁽¹⁾ SL C 190, 8. 6. 2015.

**Presuda Suda (peto vijeće) od 9. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Finanzgericht Düsseldorf – Njemačka) – GE Healthcare GmbH protiv Hauptzollamt Düsseldorf**

(Predmet C-173/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija — Carinski zakonik Zajednice — Članak 32. stavak 1. točka (c) — Utvrđivanje carinske vrijednosti — Tantijeme ili licencijske naknade koje se odnose na robu koja se procjenjuje — Pojam — Uredba (EEZ) br. 2454/93 — Članak 160. — „Uvjeti za prodaju” robe koja se procjenjuje — Plaćanje tantijema ili licencijskih naknada u korist društva koje je povezano kako s prodavateljem tako i s kupcem robe — Članak 158. stavak 3. — Mjere prilagodbe i raspodjele)

(2017/C 144/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: GE Healthcare GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Düsseldorf

Izreka

1. Članak 32. stavak 1. točku (c) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1791/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenog 2006., treba tumačiti na način da, s jedne strane, ne nalaže da iznos tantijema ili licencijskih naknada treba biti utvrđen u trenutku sklapanja ugovora o licenciji ili u trenutku nastanka carinskog duga kako bi se smatralo da se te tantijeme ili licencijske naknade odnose na robu koja se procjenjuje i, s druge strane, da dopušta da se te tantijeme ili licencijske naknade „odnose na robu koja se procjenjuje” čak i ako se one odnose samo djelomično na navedenu robu.
2. Članak 32. stavak 1. točku (c) Uredbe br. 2913/92 kako je izmijenjena Uredbom br. 1791/2006 i članak 160. Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1875/2006 od 18. prosinca 2006., treba tumačiti na način da tantijemi i licencijske naknade predstavljaju „uvjet za prodaju” robe koja se procjenjuje kada u istom koncernu trgovačkih društava plaćanje tantijema i licencijskih naknada zahtijeva poduzetnik koji je povezan i s prodavateljem i s kupcem te se plaćaju u korist tog istog poduzetnika.

3. Članak 32. stavak 1. točku (c) Uredbe br. 2913/92 kako je izmijenjena Uredbom br. 1791/2006 i članak 158. stavak 3. Uredbe br. 2454/93, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1875/2006, treba tumačiti na način da se mjere prilagodbe i raspodjele sadržane u tim odredbama mogu provoditi kada carinska vrijednost predmetne robe nije utvrđena primjenom članka 29. Uredbe br. 2913/92 kako je izmijenjena, već supsidijarnom metodom predviđenom člankom 31. toga zakonika.

⁽¹⁾ SL C 236, 20. 7. 2015.

Presuda Suda (peto vijeće) od 8. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour constitutionnelle – Luksemburg) – ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA protiv Velikog Vojvodstva Luksemburga

(Predmet C-321/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Europske unije — Direktiva 2003/87/EZ — Članak 3. točka (a) — Članci 11. i 12. — Prekid aktivnosti postrojenja — Predaja neiskorištenih emisijskih jedinica — Razdoblje od 2008. do 2012. — Nepostojanje naknade — Opća struktura sustava trgovanja emisijskim jedinicama)

(2017/C 144/04)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour constitutionnelle

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA

Tuženik: Veliko Vojvodstvo Luksemburg

Izreka

Direktivu 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 219/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009., treba tumačiti na način da joj nije protivno nacionalno zakonodavstvo koje dopušta nadležnom tijelu da zahtijeva predaju bez cjelokupne ili djelomične naknade neiskorištenih emisijskih jedinica koje su nepravilno izdane operateru kao posljedica njegove povrede obveze pravodobnog obavješćivanja nadležnog tijela o prekidu rada postrojenja.

Emisijske jedinice izdane nakon što je operater prekinuo aktivnosti koje je obavljao u postrojenju na koje se te jedinice odnose a da o tome nije prethodno obavijestio nadležno tijelo ne mogu se kvalificirati kao emisijske „jedinice” u smislu članka 3. točke (a) Direktive 2003/87, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 219/2009.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.